

14de JAARGANG, NR. 262
15 AUGUSTUS 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Brian Charette, Sarah Bernstein,
 Zadano Trio, Paolo Fresu, Boris
 Savoldelli, Edwin Rutten, Kamasi
 Washington, Paul v Kemenade e.a.

15 JAZZ OP DE PLANKEN

Richard Bona, BoogieBalls,
 Zeeland Jazz e.a.

EN VERDER:

20 New York Calling (Roos Plaatsman)

22 Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

24 Jazz in beeld (J. Schot, J. Schoubs)

JAZZNIEUWS

Hancock bezit auto van 2 miljoen

Omdat de autoverkoper hem bruuskeerde kocht toetsenist Herbie Hancock in 1963 voor 6.000 dollar een 1963 Shelby Cobra. Nu blijkt deze auto 2 miljoen dollar waard te zijn! Hancock vertelde het verhaal in juli in het Amerikaanse televisieprogramma 'Jay Leno's Garage'. Hij was op de Shelby geattendeerd door trompettist Donald Byrd. Als 23-jarige liep hij de showroom binnen, in jeans. De verkoper in pak nam geen enkele notie van hem. Geprikkeld liep Hancock op hem toe en zei: "Ik wil die auto kopen", waarop de verkoper reageerde met: "Weet je wel wat die kost?" Hancock wist het, kocht de auto en haalde die de volgende dag op. Hij reed een tijdlang dagelijks in de auto, maar stopte daarmee toen hij de huidige waarde vernam. Het model van Hancock is het enige nog bestaande exemplaar in die uitvoering. Niet meer dan 1.000 Shelby Cobras werden indertijd gefabriceerd.

Hoera! wint Jong Jazztalent Gent

De formatie Hoera! (Bert Cools (gitaar) en Stijn Cools (drums), en Dries Laheye (bas)) heeft de wedstrijd Jong Jazztalent Gent gewonnen. De winnaar werd online gekozen door 55 vooraanstaande namen uit de Belgische jazzscene en tijdens Gent Jazz 2016 bekendgemaakt. Hoera! krijgt 10.000 euro als prijs en zal volgend jaar op het festival Gent Jazz spelen. Het tweede album van de band, 'Beestentijd', werd op 12 augustus tijdens het festival Jazz Middelheim in Antwerpen gepresenteerd.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

ZO'N 34.000 BEZOEKERS VOOR GENT JAZZ

Publiekstrekker Kamasi Washington. (Foto: Bruno Bollaert)

Zo'n 34.000 mensen bezochten van 7 tot en met 16 juli de vijftiende editie van Gent Jazz. Het record van vorig jaar (38.000 bezoekers) werd niet gehaald. Drie concertdagen haalden het bordje 'uitverkocht': 7 juli (Kamasi Washington, Ibrahim Maalouf), 8 juli (Scofield-Mehldau-Guiliana) en 15 juli (St Germain). "De sfeer, het publiek en het weer bepalen mee het succes van het festival. Deze drie elementen vielen wonderbaarlijk samen in deze feestelijke vijftiende editie", zei festivaldirecteur Bertrand Flamang.

NIEUWS

Fluitiste Hadar Noiberg. (Persfoto)

Bimhuis presenteert tweede editie 'A night in Tel Aviv'

Voor de twee keer presenteert het Bimhuis in een avond een aantal jazzartiesten met een Israëlische achtergrond. Op 9 september wordt de aftrap gegeven door bassist Haggai Cohen-Milo's Mak Speak. Hij wordt gevolgd door de jonge pianist Nitai Hershkovits, die tot vorig jaar met contrabassist Avishai Cohen toerde. De avond sluit af met het Hadar Noiberg Trio.

Denise Jannah op tournee met Amina Figarova

Zangeres Denise Jannah geeft een handvol Amerikaanse concerten met pianiste Amina Figarova. Ze treden als duo op en met een bassist. De tour brengt de musici onder meer in New York (11 augustus) en Cleveland (16 augustus).

Nederlandse formatie Fhree in finale JazzContest Mechelen

De Nederlandse formatie Fhree is een van de vier finalisten van het JazzContest Mechelen. De andere drie zijn Vortex (België), JE Trio (Duitsland) en Marie Fikry 5tet (België). De finale is 26 augustus in het Hof van Busleyden in Mechelen. Er wordt gejureerd door onder anderen Chris Joris, Bernard Lefèvre en Patrick Bivort. De JazzContest vindt voor de vierde keer plaats.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Van Binbergens Playstation is een activiteit van Brokken. (Foto: Andreas Stillman)

DOEK VERLIEST RIJKSSUBSIDIE; CORRIE VAN BINSBERGEN EN ICP BLIJVEN BEGUNSTIGD

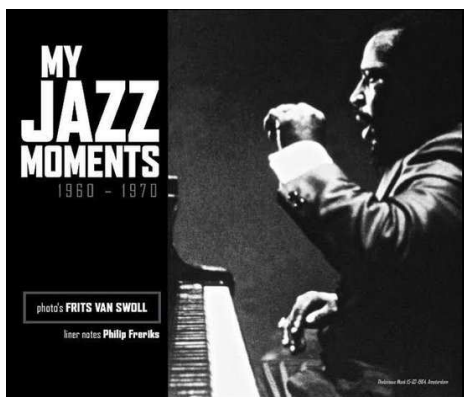
De Stichting Doek krijgt geen rijkssubsidie meer. Dat adviseren de deskundigen van het Fonds Podiumkunsten (FPK) aan de Tweede Kamer. Doek, een collectief van improviserende musici, krijgt momenteel 130.000 euro en had 100.000 euro per jaar van 2017 tot en met 2020 aangevraagd. Doek organiseert onder meer een jaarlijks festival.

Over de activiteitensubsidies uit het Fonds Podiumkunsten (een pot met geld uit de rijksbegroting) wordt door een aantal commissies eens in de vier jaar een advies aan de regering gegeven. Die besluit over de uiteindelijke verdeling, waarbij de adviezen zeer zwaar meewegen. Begin augustus is een advies gepubliceerd over de verdeling van de activiteitensubsidies in de jaren 2017 – 2020. Jazzorganisaties komen daarin beperkt voor. Behalve Doek mogen de Stichting Brokken (waarin de activiteiten van gitariste-componiste Corrie van Binsbergen zijn ondergebracht) en de Instant Composers Pool (ICP) op het moment jaarlijks op een subsidie rekenen. Voor die twee blijft dat de komende jaren zo. Brokken krijgt van 2017 tot en met 2020 jaarlijks 151.000 euro en ICP 164.000 euro.

Andere aanvragers in de jazz kregen nul op het rekest. Het Amersfoort Jazz Festival en Summer Jazz, maar ook Paul van Kemenade, Jazz in Motion, Jazz Orchestra of the Concertgebouw en Martin Fondse. Het Artvark Saxophone Quartet vroeg 95.000 euro en krijgt die ook. Als pleister op de wonde ontvangt het Jazz Orchestra of the Concertgebouw van 2017 tot en met 2020 wel jaarlijks 85.000 euro subsidie uit het gemeentelijk Amsterdams Fonds voor de Kunst. Bij de verdeling hiervan, die 1 augustus werd bekendgemaakt, vist de Stichting Doek ook achter het net. In Amsterdam grepen eveneens Martin Fondse, Jazzfest Amsterdam en het Nederlands Jazz Archief mis.

JAZZ OP PAPIER

FAVORIETE JAZZMOMENTEN maar niet van de fotograaf alleen

**Frits van Swoll (fotogr.),
Philip Freriks ('liner notes').
My jazz moments 1960-1970**
[S.l.]: Tens Media, 2016.
[96] pag. ; 20x24 cm + cd.
ISBN 978-90-823676-3-8 geb.

Onwennig stond hij tussen de beroepsfotografen, vlak bij het podium, om zijn helden zo dicht mogelijk te benaderen en ze naar zich toe te halen. De eerste resultaten waren niet al te best, maar hij zette door en naast zijn baan bij de klassieke afdeling van de firma Phonogram ontwikkelde Frits van Swoll (Soerabaja 1939) zich tot een professioneel fotograaf. Al vanaf het eerste nummer, in juli 1965, telde het blad Jazzwereld hem onder de medewerkers. Ik kan niet zeggen dat zijn foto's er toentertijd echt uitsprongen, maar nu ik vele ervan terugzie, vormen ze samen een boeiende verzameling van hetgeen er in de nachtelijke uren plaatsvond op het podium van het Concertgebouw in Amsterdam alsook tijdens het festival van Antibes in Frankrijk en elders. Een expositie van het werk vorig jaar in de Mahogany Hall in Edam blijkt de aanzet te zijn tot het fotoboek dat thans voor ons ligt.

Een paar voorbeelden mogen ons een blik gunnen op de inhoud. Er zijn mooie, informele shots van de saxofonisten Johnny Griffin en Booker Ervin, beiden op een wat rustiger moment, een scherp profiel van pianist Bill Evans sierde reeds de achterkant van Jazzwereld. Close ups van saxofonist Marion Brown en gitarist Wes Montgomery zijn prachtige studies in het evenwicht tussen licht en donker; de kop van bassist Ray Brown had wat dit betreft iets geschakeerder kunnen zijn, maar als het de bedoeling was om de knokige vingers te accentueren is het beeld volkomen geslaagd. Er is één foto van het luisterend publiek, niet scherp, maar hij geeft een fascinerend beeld van een verward kijkend maar tegelijk aangenaam verrast meisje; in de beste traditie van collega Ed van der Elsken.

De fotograaf zelf verzorgde de bijschriften, inclusief identificatie, plaats en datum. Aanvullende teksten zijn er van Philip Freriks; het zijn persoonlijke impressies in een aaneenschakeling van trefwoorden en directe associaties.

De eigenlijke foto's zijn aangevuld met 24 hoesontwerpen, waarin foto's van Van Swoll zijn verwerkt; daaronder lp's van fluitist Chris Hinze, pianist Jasper van 't Hof, klarinettist-saxofonist Theo Loevendie en 'Rita Reys Meets Oliver Nelson'. Het gebruikte papier is wat slapjes; dat verwacht je niet in een degelijk gebonden boek. Al met al een welkome uitgave, die een ten onrechte op de achtergrond geraakte fotograaf naar voren haalt, een fotograaf-jazzliefhebber die zich in zijn latere periode nota bene bezig hield met het compileren van loungemuziek. Aan het boek is een cd verbonden met een subjectieve selectie van de muziek uit diverse bronnen, waaronder die van Blue Note, Prestige, Argo en Norgran, wel niet zo zeer uit de jaren zestig, maar uit het decennium daarvoor, met een uitschieter naar 1967, en zelfs met een opname uit 1988. Een goede keuze overigens. Niet alle opnamen zijn compleet; zo is van Bill Evans 'Waltz for Debby' alleen het eigenlijke thema te horen. In de bezetting van het nummer door saxofonist Zoot Sims ontbreekt pianist John Williams.

Jan J. Mulder

Bekijk hier een promotievideo over het boek:
<https://www.youtube.com/watch?v=6z0kCq2HSjs>

JAZZ OP DE PLAAT

BRIAN CHARETTE

Once & Future

Positone

(<http://www.posi-tone.com/>)

Bezetting:

Brian Charette (org),
Will Bernard (g),
Steve Fidyk (d).

Het Hammond B3-orgel roept nostalgische gevoelens op. Eind jaren zestig was dit een van de populairste instrumenten in de jazz. Jimmy Smith werd door de spreekwoordelijke slagersjongens op de fiets meegefloten. Niet zo lang daarna raakte dit instrument in de versukkeling, maar zie, de laatste jaren is er weer een glorieuze comeback. Met name in New York en Chicago kan men de Leslie-speakers weer horen galmen. De New Yorkse organist Brian Charette is een van de jongere pleitbezorgers van dit instrument. Zijn nieuwste cd 'Once & Future' is een eerbetoon aan de grote jongens van weleer en zo vinden we oude hits als 'Hot barbecue' van Jack McDuff (een nummer dat op elk middelbaar schoolfeestje standaard gedraaid werd), 'Jitterbug waltz' (van zo'n beetje de eerste jazzorganist Fats Waller), oude jazznummers (Bud Powells 'Dance of the infidels') en funk (James Brown), maar ook aan het heden en de toekomst wordt met een aantal eigen nummers gedacht. Het trio heeft de klassieke orgelbezetting, al zat er vaak ook nog een tenorsaxofoon bij. Het fijne van deze cd is dat het heerlijke zondagmiddag jazzcafégevoel weer terugkomt en dat elk feestje weer opgeleukt kan worden met rustiek swingende, funky jazz.

Tom Beetz

Maak kennis met Brian Charette en zijn trio; klik hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=FvcHwCzDGUo>

SARAH BERNSTEIN QUARTET

Still/Free

Leo Records

Bezetting:

Sarah Bernstein (v, comp),
Kris Davis (p),
Stuart Popejoy (bg),
Ches Smith (d).

'Rising Star' bij Downbeat word je niet zomaar. Violiste Sarah Bernstein (die de eer vorig jaar kreeg toebedeeld) heeft dus flink wat in haar mars. In haar vioolspel weet ze een mooie middenweg te vinden tussen pure jazz à la Regina Carter en impro à la Mat Maneri. Dat plaatst haar ergens in de divisie van Mark Feldman. 'Still/Free' is het debuutalbum van haar kwartet, en hierin bewijst ze zich ook als componist en als bandleider. Wat dat laatste betreft: ze heeft een uitgekiend ensemble om zich heen geformeerd, met twee van de subtielste improvisatoren van de huidige generatie (pianiste Kris Davis en drummer Ches Smith) en een melodieuze basgitarist met wie ze al een langere muzikale relatie onderhoudt (Stuart Popejoy). De groep heeft de souplesse en fijnzinnigheid van een klassiek kamermuziekensemble, en in veel van de muziek op deze cd is dat een vereiste.

‘ Een afwisselend album van 'Rising Star' Bernstein ’

Al vanaf de opener, het titelstuk 'Still/Free', is duidelijk wat een sterke componiste Sarah Bernstein is. Een ontroerende melodie-lijn, melancholiek gearrangeerd als een subliem stuk muziek voor een imaginaire film. Maar er is meer. 'Cede', bijvoorbeeld, is een springerige postbop-tune, waarin de groep zijn jazzchops kan tonen. In '4=' komt een geabstraheerde hiphopbeat meedoen en in 'Jazz camp' presenteert Bernstein zich ook nog eens als niet onverdienstelijk dichteres. Ze reciteert een eigen gedicht, dat in het hoesje staat afgedrukt, om daarmee het minimalistische muzikale betoog op te breken en kracht bij te zetten. Een afwisselend album dus, waarmee Sarah Bernstein zich indrukwekkend op de kaart heeft gezet.

Herman te Loo

Hier is de groep in actie:

<https://youtu.be/8R5QaiUQ74A>

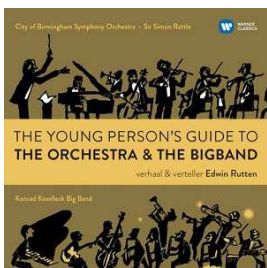
**SAVOLDELLI/
CASARANO/BARDOSCIA**
The Great Jazz Gig In The Sky
MoonJune

Bezetting:

Boris Savoldelli (voc, electronica),
Raffaele Casarano (ss, as, ts, electronica),
Marco Bardoscia (b, electronica)
+ Dew Budjana (g),
WK569 (electronica), Maurizio Nobili (voc).

**CITY OF BIRMINGHAM
SYMPHONY ORCHESTRA/
KONRAD KOSELLECK BIG BAND**
**The Young Person's Guide
to the Orchestra & the Big Band**
Warner Classics

Bezetting:

Edwin Rutten (teksten),
The City of Birmingham
Symphony Orchestra olv Simon Rattle,
De Konrad Koselleck Big Band:
Charlie Biggs, Thomas Welvaadt,
Florian Sperzel, Gerard Kleijn (tp, flh),
Bart Lust, Matthias Konrad,
Jos van den Heuvel (tb), Axel Schappert
(btb, tu), Werner Jansen (ss, as, fl, kl),
Floris van der Vlugt (as),
Daniel Mester, Kees van Lier (ts, kl),
Tini Thomsen (bars, bkl),
Jochem Braat (p, org), Kai von Rosenberg
(g), Kasper Kalff (b, bg), Haye Jellema (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Het hoesje van deze cd laat aan duidelijkheid niks te wensen over. Met 'The Great Jazz Gig In The Sky' leveren de Italianen Boris Savoldelli (zang), Raffaele Casarano (saxen) en Marco Bardoscia (contrabas) hun interpretatie van het iconische album 'Dark Side of the Moon' van Pink Floyd. Naast hun akoestische instrumenten bedienen ze de nodige elektronica om aldus een vol geluid te creëren. Het drietal is erin geslaagd om aan de nummers van de oorspronkelijke plaat een zodanige draai te geven dat er nieuwe muziek ontstaat, met respect voor het origineel. Soms blijven de melodielijnen behoorlijk intact (zoals in 'Breathe') en op andere momenten worden de songteksten ingebed in een nieuwe muzikale setting. Jazz gaat daarbij een wonderbaarlijk huwelijk aan met psychedelica en elektronica. Saxofonist Casarano maakt indruk met een emotionele, enigszins rauwe aanpak (in 'Time' vormt zijn jankende alt bijvoorbeeld een mooi contrast met de gesampled strijkers). Bardoscia heeft een zangerig basgeluid, dat zelfs met de galmknop open stevig overeind blijft, zowel bij het strijken als bij het plukken. Savoldelli heeft een herkenbaar stemgeluid dat ook in zijn improvisaties aantrekkelijk is. Wel is het jammer dat zijn Italiaanse accent er op bepaalde momenten flink doorheen sijpelt (zoals in 'Brain damage'). Het totale resultaat is indrukwekkend en is geschikt voor jazzliefhebbers, Pink Floyd-fans en gewoon voor iedereen die van avontuurlijke muziek houdt.

Herman te Loo

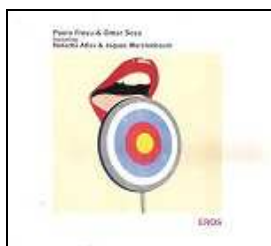
De trailer voor de cd: <https://youtu.be/Togzo0wm60A>

Zanger-presentator Edwin Rutten werkt al een leven lang met, aan en voor muziek. Te beginnen met jazz (bijna vijftig jaar terug) en daarna lichte pop, musical, klassiek. Tegenwoordig heeft hij op Radio 4 een klassiek programma en een jazzprogramma op NPO Soul & Jazz. In de afgelopen tien jaar heeft Rutten zo'n stuk of tien klassieke werken van begeleidende tekst voorzien, om die werken bekend te maken bij 'de jeugd en andere volwassenen'. Zonder zich te verlagen tot 'kinderlijk' niveau: "Je moet ze wel serieus nemen." Nu heeft hij die werkwijze 'eindelijk' op een jazzstuk toegepast. Daarvoor heeft hij eerst Benjamin Britten's 'Young Person's Guide to the Orchestra' bewerkt. Dat is op deze cd voor de jeugd van 8 tot 88 een opmaat tot de gids naar de bigband. Is hij in de klassieke versie met een knipoog deftig rijmend bezig, bij de bigbandversie gaat hij ook swingen en wordt het een uitbundig geheel. Konrad Koselleck heeft voor zijn orkest op het voorgestelde 'libretto' van Edwin Rutten de arrangementen geschreven op hetzelfde motief van Henry Purcell als Benjamin Britten dat voor zijn 'guide' deed. Rutten loopt alle instrumenten van de band langs en leert je van alles over de klanken, de dempers en de opbouw van een stuk. Bijvoorbeeld hoe met chorussen wordt gewerkt. Om het verhaal toegankelijk te maken heeft hij het 'jongetje bebop' bedacht. Rutte laat de diverse bigbandstijlen horen. Van Paul Whiteman via Duke Ellington, Dizzy Gillespie, Stan Kenton en Thad Jones tot en met de inzichten van nu. Van elke bigband geeft hij aan hoe hun sound te herkennen is. Het orkest voert de arrangementen van Koselleck fantastisch uit en Ruttens stem past er naadloos in. Educatief en aangenaam en vice versa.

Hessel Fluitman

Rutten en Koselleck repeteren:

<https://www.youtube.com/watch?v=wP9OuEtJ6JI>

PAOLO FRESU & OMAR SOSA**Eros****Tük Music****Bezetting:**

Paolo Fresu (tp, bu, perc),
Omar Sosa (p, keyb, perc),
Natacha Atlas (vcl),
Jaques Morelenbaum (c),
Quartetto Alborada (v, av, c).

JAZZFACTORY ORCHESTRA**German Jazzcomposers****Mochermusic****Bezetting:**

Nemanja Jovanovic, Christian Mück,
Christian Meyers, Ralf Hesse (+flh),
Sebastian Stempel, (tp)
Marc Godfroid, Felix Fromm,
Lukas Jochner, Ian Cumming (tb),
Eberhard Budziat (btb),
Klaus Graf, Andreas Francke,
Andreas Maile (fl, ss, as),
Andreas Maile, Alexander Bühl (ts),
Florian Leuschner, Michael Lutzeier (bars),
Martin Schrack, (p),
Thomas Stabenow (b),
Gustke, Marcel (d).

JAZZ OP DE PLAAT

De Sardijnse trompettist Paolo Fresu is wel eens in ons land geweest, al is het niet al te vaak. In elk geval was hij er in 2006, ook het jaar waarin hij voor het eerst de Cubaanse pianist Omar Sosa ontmoette. In 2009 maakte hij met hem een live-cd in Hamburg. In 2012 kwam 'Alma' uit, waarop de twee met de Braziliaanse cellist Jaques Morelenbaum spelen. Op 'Eros' zijn het Natacha Atlas en het strijkkwartet Alborada die hun stempel op de muziek drukken.

Fresu is de lyricus onder de trompettisten, rustig, breekbaar, enigszins geïnspireerd door de laatste fase van de muziek van Miles Davis. Sosa is hier meer de ideale begeleider dan een solist, en hij is de (mede)componist van tien van de vijftien nummers. Wat dit betreft is 'Eros' de natuurlijke opvolger van 'Alma', maar het bijzondere is de toevoeging van zowel Natacha Atlas als het Alborada kwartet. Het strijkkwartet kleurt prachtig bij Fresu en Morelenbaum, geeft diepte aan de composities en maakt een intrigerend geheel van de subtiele percussie en de ijle trompetklanken.

Op een enkel nummer doet zangeres Natacha Atlas mee. Opmerkelijk omdat deze glasheldere zangeres uit de techno-pop komt, maar als dochter van een Engelse moeder en Sefardisch-Joodse vader (zij groeide op in een Marokkaanse wijk in Brussel en woont nu in Washington, DC) een fascinatie voor Arabische muziek aan de dag legt, die een geweldige 'boost' aan de composities van Sosa en Fresu geeft. Dat zij slechts op twee nummers meedoet is dan ook het enige minpuntje van deze cd.

Tom Beetz**Bekijk Fresu en Sosa 'tussen de schuifdeuren':**

<http://n.pr/2ayyC7s>

Het Jazzfactory Orchestra is het huisorkest van jazzclub 'Die Jazzfabrik' in Fellbach bij Stuttgart. Met twintig muzikanten is het een forse bigband, maar toch klinkt de muziek precies en gecontroleerd. De composities op 'German Jazzcomposers' zijn nagenoeg alle door leden van het orkest geschreven en gearrangeerd (en daar zijn ze trots op!). Zelfs arrangeur Bora Rokovic (in Duitsland bekend uit de tijd dat onze landgenoten Rob Pronk en Jerry van Rooijen daar bij de radio-orkesten de dienst uitmaakten) leverde een bijdrage. Het gebodene is vooral technisch helemaal af. De uitdrukking 'Deutsch Gründlich' schiet zelfs even door mijn hoofd. Wellicht is de veilige en foutloze uitvoering een keuze. Door de perfectie lijkt het spelplezier ver te zoeken. Niettemin heeft het orkest een heel goede cd afgeleverd. Neem bijvoorbeeld het stuk 'April's prayer'. Het heeft een aanstekelijk thema, is swingend uptempo en gedreven. Stuk voor stuk voorwaarden voor een goede doorwerking. Door de herhalingen in de begeleiding wordt het aantrekkelijk. De solisten krijgen alle ruimte maar blijven onder invloed van het arrangement van de begeleiding mooi boven en ook in het thema zweven. Het daaropvolgende 'Clare's tune' is een ballad met mooi koperwerk en Michael Lutzeier als solist op baritonsaxofoon. Om enthousiast over te zijn. Het stuk 'Four-Four' is gearrangeerd door Rokovic. Lekker vol en spetterend, zoals je dat gewoon was in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw. Kortom, een prima staalkaart van wat men bij de burens vermag op compositorisch en uitvoerend vermogen op bigbandgebied.

Hessel Fluitman**Bekijk het orkest live in 'Happy':**

<https://www.youtube.com/watch?v=bjoyc7bVPf0>

**STEVKO BUSH
PAUL VAN KEMENADE
Dedication
KEMO**

Bezetting:
Stevko Bush (p),
Paul van Kemenade (as).

**RAY ANDERSON
HAN BENNINK
ERNST GLERUM
PAUL VAN KEMENADE
Checking Out
KEMO**

Bezetting:
Paul van Kemenade (as),
Ray Anderson (tb),
Ernst Glerum (b).

**PAUL VAN KEMENADE CS
A Kind Of...
KEMO**

Bezetting:
Paul van Kemenade (as) met Feyfa Faku,
Ray Anderson, Louis Mhlanga, Han Bennink,
Wolter Wierbos, Ernst Glerum, Sydney Mnisi,
Stevko Busch, Kemenade Quintet, Louk Boudesteijn,
Angelo Verploegen, Jan Kuiper, Wiro Mahieu, Jacq
Palinckx, Maurice Leenaars.

JAZZ OP DE PLAAT

Van een muzikant die in 2000 de Boy Edgar Prijs won, altist Paul van Kemenade, mogen de recente cd's natuurlijk niet onbesproken blijven. Vandaar deze kort na elkaar verschenen drieling, die sterkt verschilt in samenstelling en vorm. Om met de eerste te beginnen: de duobezetting maakt de samenwerking tussen piano en saxofoon heel intiem. De titel doet haar naam eer aan. Toewijding, gehechtheid, daar draait het om. Samen zijn pianist Stevko Bush en Van Kemenade verantwoordelijk voor negen van de dertien korte composities. **'Dedication'** opent lieflijk, zacht, teder. Soms zijn het dialogen, maar ook wel twee monologen tegelijk, maar altijd zonder elkaar te storen, waarbij ze tóch goed naar elkaar luisteren. Het klinkt heel natuurlijk, soms overpeinzend, niet gemaakt of gekunsteld. Stevko Bush kan een speeldoosje imiteren met een teder toucher. Op het korte 'Maya' doet hij dat solo en vult hij zichzelf fluitend aan. Van Kemenade speelt ook alleen op het aansluitende 'One note caramba'. Volledig vrije improvisaties en summiere composities wisselen elkaar af en de samenwerking van het duo is fantastisch.

Op de hoes van **'Checking Out'** wordt de bezetting niet op de gebruikelijke volgorde per instrument genoemd, maar op alfabetische volgorde van achternaam. Het is echt een collectief met gelijkwaardige leden; met twee blazers en een ritmesectie. Basist Ernst Glerum en Van Kemenade brachten ieder twee composities in, trombonist Ray Anderson maar liefst vier. Alleen drummer Han Bennink heeft geen stukken aangeboden. Ook 'Bright Mississippi' van Monk zit er bij. Deze cd bevat swingende, Nederlandse jazz met veel ruimte voor improvisatie en veel humor en er zijn zelfs vlagen free jazz. Anderson praat, lacht, gromt en jubelt door zijn trombone. 'Checking Out' is een coherent geheel. Alles past perfect bij elkaar. Soms is het gewaagd, gedurfd, leuk en eigenzinnig. Deze ervaren muzikanten hebben ronduit jeugdige inzichten, soms met rubato omzwervingen, dan weer swingend en met een duidelijk doel voor ogen.

'A Kind Of...' is eigenlijk een verzamelalbum of sampler, maar niet van het gebruikelijke soort. De bijbehorende tekst verwijst niet naar cd's waarop de stukken eerder zijn verschenen en daardoor is de cd minder commercieel. Van Kemenade zocht muziek uit van heel uiteenlopende bezettingen waarbij hij in alle gevallen duidelijk een bescheiden hoofdrol speelt. Van bijna alle zes bezettingen zit een groepsfoto in het boekje, bijvoorbeeld van het succesvolle kwartet Three horns and a bass met Louk Boudesteijn (tb), Angelo Verploegen (fl) en Wiro Mahieu (b). Vooral op dit album blijkt de veelzijdigheid van Paul van Kemenade. Al direct op het eerste stuk, 'Olé kiss', wordt de Spaanse verwachting die de titel oproept, aangevuld met Slavische klanken. Een heftige altsax neemt het op tegen twee krachtige gitaren, een elektrische en een flamencogitaar. Wat volgt is een breed kleurenpallet van muzikale ideeën en settingen. Na het gitaargeweld van het eerste stuk komt 'In a certain mood'. Het zijn de Three horns and a bass, rustig, overdenkend en stijlvol. Op vijf stukken spelen een stel Zuid-Afrikaanse vrienden van Van Kemenade mee in knappe arrangementen. Wie de laatstgenoemde cd koopt, verkrijgt daarmee ook stukken van de eerste twee cd's. 'Checking Out' is de meest consistente en sterkste van het drietal. Maar vooral 'A Kind Of...' laat de kostelijke verscheidenheid van de altist zien. Paul van Kemenade toont met de geboorte van deze drieling dat hij een veelzijdige muzikant is die niet in grenzen of hokjes denkt.

Peter J. Korten

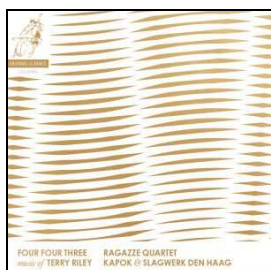
ENRICO PIERANUNZI
Tales From The Unexpected
Live at Theater Gütersloh
Challenge

Bezetting:

Enrico Pieranunzi (p),
 Jasper Somsen (b),
 André Ceccarelli (d)

KAPOK
RAGAZZE QUARTET
SLAGWERK DEN HAAG
Four Four Three
Music Of Terry Riley
Channel Records

Bezetting:

RagazzeQuartet,
 Slagwerk Den Haag,
 Kapok:
 Morris Kliphuis (frh, cnt),
 Timon Koomen (g),
 Remco Menting (d, perc).

JAZZ OP DE PLAAT

Vanaf 2013 wordt bij het verschijnen van elk nieuw nummer van het Duitse magazine Jazz Thing, dat is vijfmaal per jaar, een concert georganiseerd in Theater Gütersloh, waarvan de hoogtepunten op cd worden uitgebracht met een begeleidend artikel in het blad. 'Tales From The Unexpected' van pianist Enrico Pieranunzi is de derde in de serie European Jazz Legends. Pieranunzi ontdekte de jazz via zijn vader en diens platen van de saxofonisten Charlie Parker, Lee Konitz, Lennie Tristano en trompettist Chet Baker. Begin jaren tachtig trad hij zelf op met Baker, die hem wegtrok uit de invloed van McCoy Tyner en Chick Corea, en hem richting Bill Evans duwde. In combinatie met swing en bedachtzame lyriek, ontwikkelde hij zijn eigen stijl, die steeds aansluiting vond bij de Europese signatuur. Het spel van Pieranunzi is eenduidig en complex. Hij besteedt veel aandacht aan zijn verfijnde toucher en aan een melodische en stilistische samenhang. Zijn spel is rijk aan harmonische en ritmische variaties, zijn thema's en structuren zijn doordacht. Pieranunzi hecht veel waarde aan concentratie en betrokkenheid. Zijn aandacht richt zich op het moment. Muziek komt tot leven wanneer het contact tussen hem, de musici en het publiek in balans is. Over het concert in Gütersloh bestaat geen twijfel. Qua samenspel lijkt het trio een symbiotische eenheid te vormen. In de composities van Pieranunzi is ruimte voor samenhang en vrijheid. Thema's en sfeer zijn beeldend als een filmscore en dagen uit tot spontaniteit en ruimte. Er ontstaan organische improvisaties. Muziek die zich boven schoonheid verheft. Deze cd is prachtig opgenomen; intiem, ruimtelijk en met een heldere definitie. Er ligt een fluwelen glans over het geheel. Het bereik van het klavier waaiert uit over het totale stereospectrum. Contrabas en drums klinken naturel, warm en open. Basist Jasper Somsen en drummer André Ceccarelli leveren bijzondere bijdragen en maken het trio van Enrico Pieranunzi tot een van de meest interessante van dit moment.

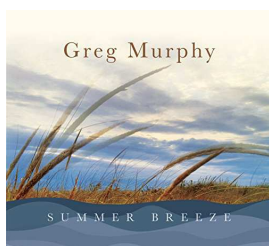
Roland Huguenin

De muziek van Terry Riley staat bekend als minimal music. Al spreekt hij zelf liever van repetatieve muziek, omdat die bestaat uit kleine motiefjes van ongelijke lengte, die je een aantal keren speelt waarna je overstapt naar het volgende motief. Elk ensemblelid, of misschien deelgroepje, bepaalt zelf het aantal keren dat het motief wordt gespeeld. Zo ontstaat spannende muziek die elke keer weer anders is. Het Ragazze strijkkwartet nodigde voor 'Four Four Three; Music Of Terry Riley' het jazztrio Kapok uit om samen het relatief weinig gespeelde 'The sunrise of the planetary dream collector' op te nemen. Dat is de reden om deze cd hier te signaleren. Eendrachtig samenwerkend bouwen trio en kwartet aan de hand van de motieven hun versie van dit stuk. In eerste instantie lijkt het alsof deze compositie niet repeterend is opgezet, maar bij nauwkeurige beluistering is dat wel degelijk het geval. Doordat er slechts een paar stemmen te volgen zijn, het strijkkwartet, soms solerende strijkers en de drie los van elkaar werkende instrumentalisten van Kapok, loopt het stuk niet zo verstrekkend uit elkaar en komt het geheel zeer gedisciplineerd, maar vooral spannend en meeslepend over. Behalve met Kapok nam het Ragazze Quartet ook een stuk op met Slagwerk Den Haag: de beroemde compositie 'In C'. Vandaar de titel van de cd. Die verwijst naar de twee viertallen en het trio dat op de plaat te horen is.

Hessel Fluitman

GREG MURPHY
Summer Breeze
Whaling City Sound

Bezetting:

Greg Murphy (p, keyb),
 Eric Wheeler (b, el.b),
 Kush Abadey (d),
 + Josh Evans (tp),
 Corey Wilcox (tb),
 Jay Rodriguez (ss),
 Eric Wyatt, Scott Robert Avidon (ts),
 Raphael Cruz (perc),
 Malou Beauvoir (voc).

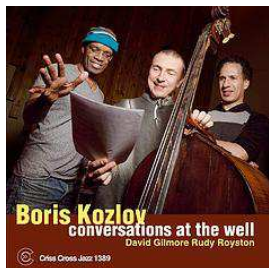
JAZZ OP DE PLAAT

De titel van deze cd, 'Summer Breeze', dekt de lading volkomen: fris pianospel, lichte en lekkere tempi, en optimistische stukken die zijn neergezet als een zomers briesje. Greg Murphy zit al bijna dertig jaar in het vak en heeft met vele grootheden samengewerkt. Bassist Eric Wheeler en de in 2016-stijl ratelende jonge drummer Kush Abadey vormen zijn perfecte begeleiders. Als gast heeft trompettist Josh Evans in nagenoeg elk nummer inbreng. De overige gasten spelen of zingen in een tot vier stukken mee. Alleen het openingsnummer 'Solar' is een echte trio-opname. Als gezegd doet de muziek de cd-titel eer aan. Uitzondering op de regel is het gezongen 'A reason to smile'. De elektronische vioolpartijen uit het keyboard maken dit nummer stroperig. Zonde voor de schitterende trombonepartij van Corey Wilcox. Die springt er glanzend bovenuit en brengt zo toch nog een beetje zomers gevoel. In het nummer klinkt enige popinvloed door. Ook de titeltrack 'Summer Breeze' is oorspronkelijk pop. Het is een jaren zeventig-hit van het duo Seals & Croft. Dankzij bescheiden gebruik van het keyboard is het zeer acceptabele jazz geworden. Tenorist Eric Wyatt laat in 'Solid' van Sonny Rollins horen dat hij best schatplichtig wil zijn aan deze jazzreus. In de ballad 'Fall' verklankt trompettist Josh Evans een late zoele zomerdag in de herfst. En in 'Tsk' laat het trio met trompet horen dat ze ook de verworvenheden van de free jazz hebben verwerkt. Zo klinken op 'Summer Breeze' veel jazzstijlen door, zonder dat de musici in valkuilen stappen.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd: <http://bit.ly/2aNFmm8>

BORIS KOZLOV
Conversations At The Well
Criss Cross

Bezetting:

David Gilmore (g),
 Boris Kozlov (b),
 Rudy Royston (d).

Boris Kozlov is de bassist die in de Mingus Big Band op de plek van wijlen Charles Mingus zit. Dan moet je van goeden huize komen. Hij is ook de bassist die bij het label Criss Cross al dertien keer als begeleider mocht opdraven. Gitarist David Gilmore heeft een ruime staat van dienst. Kozlov kent hem van de Mingus Big Band. Daar ligt ook de link naar drummer Rudy Royston. De bassist maakte hem een enkele keer mee in dat orkest en de twee wilden graag ook eens in een andere samenstelling spelen. De van oorsprong Russische bassist ging voor 'Conversations At The Well' op zoek naar een mix van bekende en minder bekende stukken. Hij vond ze bij Bill Evans, Keith Jarrett en Herbie Hancock. Maar ook bij Duke Ellington, Charles Mingus, Thelonious Monk, Ornette Coleman en Wayne Shorter. Voorwaar een breed spectrum. Doordat de gitaar het meest op de voorgrond treedt en een bassist in de regel bescheiden op de achtergrond stuurt en begeleidt, lijkt 'Conversations At The Well' haast wel een cd van David Gilmore. Maar in Ellington's 'Prelude to a kiss' toont Boris Kozlov zich ook een groot solist: hij strijkt de voorzichtig tedere melodie en vertelt zo zijn visie op het beleven van de liefde. In Hancocks 'Eye of the hurricane' zijn Kozlov en de gitarist goed aan elkaar gewaagd. Swingend gaat Kozlov aan de haal met 'Latin genetics' van Ornette Coleman. Bassist en gitarist gaan vervolgens over en weer lekker tekeer. In Monks 'Panonica' het laatste nummer van de cd, strijkt Kozlov opnieuw. Hij leest het thema en laat dan gestreken een heel organische solo horen, terwijl Gilmore op zijn gitaar de grenzen aangeeft. De slagwerker is dan al 'naar huis'. Alles bij elkaar brengt dit trio schitterende kamerjazz.

Hessel Fluitman

Beluister een stuk van de cd: <http://bit.ly/2baejkt>

**DIVERSE ARTIESTEN
Nederlandsch Fabrikaat:
hot jazz en swing deel2
(1926-1953)
Doctor Jazz**

JAZZ OP DE PLAAT

Nadat de Stichting Doctor Jazz in haar serie cd's met zelden of nooit uitgebrachte jazzopnamen, vorig jaar een eerste selectie van 25 stuks onder het motto 'Nederlandsch Fabrikaat 1926 - 1947' had laten verschijnen, heeft zij daar deze zomer nog eens 26 soortgelijke opnamen aan toegevoegd. Zij stammen uit de jaren 1926 - 1953, oftewel van Tuschinsky's Berkeley Jazz Band, waaraan ook Belgische en Russische muzikanten meededen, tot en met het kwartet van violist Sem Nijveen. Een van de leden van Nijveens viertal was in 1952 - 1953 accordeonist Johnny Holshuysen (later bekend als John Woodhouse; red.) en het is ronduit een verrassing om deze kampioen van het commerciële werk Richard Rodgers' 'Lover' te horen spelen, compleet met oprechte bebopfraseringen. Dat gebeurde dan ook in een tijd toen de Nederlandse omroep tal van gelegenhedenformaties in stand hielp houden die niet uitsluitend door zakelijke, maar vooral ook door muzikale overwegingen geleid werden. Sla er maar eens een radioprogrammabladd uit die jaren op na. Ook dit Sem Nijveen Kwartet profiteerde daarvan, toen muzikanten zelf hun repertoire bepaalden en daarmee hun smaak (en de ontwikkeling daarvan) lieten blijken, zonder gehinderd te worden door zakenlieden, die uitvoerende musici in de weg konden staan. Bebopfraseringen zijn verder te horen in een - Nederlands gezongen - bijdrage van Rita Reys: 'Dat moet je niet doen, hoor' uit 1949, toen zij zong bij tenorsaxofonist Piet van Dijk en diens Dutch Radio Dance Orchestra. Bassist in dat gezelschap was Ted Powder (Theo Kruijt), de bedenker van 'Dat moet je niet doen, hoor' en trompettist Ado Broodboom leverde fraai solowerk. Bebop was ook het uitgangspunt van trombonist/arrangeur Pierre Wijn Nobel in het snelle 'Let's go', in maart 1948 door de Ramblers via de VARA uitgezonden. Kortom, de liefhebber doet er wel aan 'Hot Jazz & Swing Deel 2' (dat is inmiddels Doctor Jazz 016) aan te schaffen, want er wordt meer geboden dan de titel doet veronderstellen. En wat kon Melle Weersma trouwens mooi piano spelen...

Lex Lammen

**BUFFA/BATTAGLIA/
BODRATO/MAZZUCCO
Pow-Bee
Leo Records**

Bezetting:

Andrea Buffa (as, ts),
Stefano Battaglia (p),
Fiorenzo Bodrato (b),
Dario Mazzucco (d).

Na het speelse '30 Years Island', van vier jaar geleden, met rietblazer Carlo Actis Dato als gast tapt saxofonist Andrea Buffa op dit nieuwe album, 'Pow-Bee', uit een ander vaatje. Met bassist Fiorenzo Bodrato en drummer Dario Mazzucco heeft hij dezelfde ritmetandem, maar pianist Stefano Battaglia is nieuw in zijn kwartet. De nieuwkomer heeft een aardige discografie bij ECM opgebouwd, en dat is te merken in de muziek op 'Pow-Bee'. De typisch Italiaanse humor heeft plaatsgemaakt voor gedragen melodieën die soms wat geëxalteerd aandoen. De openingstrack, 'Corale', riep bij mij associaties op met het meest recente werk van Yuri Honing: lyrische, melodieuze jazz vol prangende emoties. Dat geldt voor een belangrijk deel voor de rest van het album. Behalve het vlotte 'Mojo' en de springerige 'Tapioca dance' kenmerkt de plaat zich door medium en langzame tempo's, vaak rubato gespeeld. Battaglia is een fijnzinnige pianist met een klassieke toucher en solistische ideeën die ook gedrenkt zijn in zijn klassieke achtergrond. En Buffa zet een staaltje heldentenor neer dat er zeker mag zijn. Maar enige luchtigheid, zoals op '30 Years Island', zou de plaat nog sterker hebben gemaakt.

Herman te Loo

Luister hier naar 'Mojo':

<https://youtu.be/s1e8kJhkucI>

JAZZ OP DE PLAAT

SIMONE ZANCHINI Don't Try This Anywhere IN+OUT Records

Bezetting:

Simone Zanchini (acc),
Stefano Bedetti (sax),
Ratko Zjaca (g),
John Patitucci (cb),
Adam Nussbaum (d).

Binnen de kaders van de jazz, heeft de klassiek opgeleide accordeonist Simone Zanchini een bijzondere positie. Deze even innovatieve als virtuoze musicus heeft een onorthodoxe benadering bij het zoeken naar nieuwe mogelijkheden van zijn instrument. Hij werkte samen met muzikanten uit zeer uiteenlopende disciplines, zoals saxofonist-klarinetist Gianluigi Trovesi, de accordeonisten Antonello Salis en Art van Damme, drummer Han Bennink, klarinetist Gabriele Mirabassi, de saxofonisten Bill Evans en Angelika Niescier, en solisten van het Orkest van het Teatro alla Scala in Milaan. Met zijn muziek balanceert hij tussen neo-bop, avant-garde, experimentele elektronica, rock en klassiek.

Met 'Fuga Per Art Jazz 5et' bracht Zanchini eerder een hommage aan zijn grote inspirator, jazzaccordeonist Art van Damme. De titel van deze nieuwe cd, 'Don't Try This Anywhere', verwijst naar saxofonist Michael Brecker en diens album 'Don't Try This At Home', waarvoor Brecker in 1989 een Grammy ontving. Opnieuw een hommage, en nu in samenwerking met de inventieve drummer Adam Nussbaum, die ook meespeelde op dit betekenisvolle album. Bij dit nieuwe avontuur gaat het Zanchini om het idee dat hij opereert in de geest van de innovatieve en energieke Michael Brecker.

‘ Zanchini's cd is een lust voor het gemoed ’

Zanchini nam de vrijheid om een album met een geheel eigen signatuur te maken. Zijn benadering is gedacht vanuit de Europese jazz en de hedendaagse klassieke praktijk. Brecker wordt geëerd vanuit een verfrissend perpetuum mobile, zoals Zanchini het zelf benoemt.

De accordeonist beheerst de Italiaanse vertelkunst. Al direct bij beluistering van de eerste frasen is een atmosfeer van verbeeldingskracht voelbaar. Hier wordt een verhaal ingeleid met een melodische thematiek die nieuwsgierig maakt en uitnodigt tot luisteren. Er klinkt een arrangement met een uitgeknipte mix van gelaagde structuren en intrigerende technische vaardigheden. Hier spreekt een sterk ensemble dat je niet meer wilt loslaten.

De contrasten op dit album zijn groot. Energieke stukken worden afgewisseld met mijmeringen en berustende lyriek. Eenvoudige melodieën maken plaats voor symfonische structuren en verrassende verhaallijnen. In deze exploratieve zoektocht klinkt een compromisloze dadendrang, die is overgoten met de humor en zelfreflectie van Zanchini. Bassist John Patitucci heeft een prominente en verbindende rol, Saxofonist Stefano Bedetti vult aan of geeft fel tegengas en gitarist Ratko Zjaca speelt 'verzoenende' bluesy licks. Zanchini is een sterenspeler die zich hier omringt met warmbloedige begeleiders. Het album bevat drie composities van Zanchini, twee van Bedetti en één van Zjaca en is ook opnametechnisch een lust voor het gemoed.

Roland Huguenin

Bekijk Simone Zanchini live:

<https://www.youtube.com/watch?v=wKZ1NhIA2t4>

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan ons overzicht van besproken boeken en platen. Dat overzicht is te vinden op onze website

KAMASI WASHINGTON**The Epic****Brainfeed****Bezetting (o.a.):**

Ryan Potter (tb),
Kamasi Washington (ts),
Cameron Graves (p),
Brandon Coleman (keyb, p, org),
Thundercat (el.b),
Miles Mosley (b),
Ronald Bruner jr, Tony Austin (d),
Patrice Quine (lead voc).

JAZZ OP DE PLAAT

'The Epic' heeft sinds de release vorig jaar heel wat stof doen opwaaien. Het is een groots project dat op drie cd's is vastgelegd, omdat saxofonist Kamasi Washington daar 'de tijd voor had en iedereen beschikbaar was'. Dat zijn gauw zo'n vijftig personen. De muziek werd toen al enige tijd live uitgevoerd. Bandleider Sun Ra kon ook zo'n grote groep het toneel op sturen. In vergelijking met deze legende is deze nieuwe muziek misschien net zo eenvoudig van opzet en massaal van uitwerking. Het is lenige muziek, ondanks de overdadige bezetting met dubbel slagwerk, een bij tijden massaal overkomend koor en in het groepsgeluid verdrinkende strijkers. Tijdens zijn optreden op het afgelopen North Sea Jazz Festival bleek dat hij de sfeer van zijn live muziek op cd knap heeft gevangen. Op de eerste cd, 'The Plan', overheerst de complete groep; iedereen is in touw om de muziek zo compleet mogelijk te maken. Met zijn septet speelt hij de ballad 'Isabelle' en het sneller gespeelde 'Final thought'. In beide stukken speelt het orgel een redelijk belangrijke rol. Het openingsnummer van de tweede cd 'Miss understanding', maakt de titel 'The Epic' volledig waar. Het begin bestaat uit bombastisch orkestwerk, net zoals vier van de zes nummers op de eerste cd. Dat is inclusief strijkers en koor. Vervolgens valt te horen dat de centrale groep het straight ahead-jazzwerk ook beheerst. Inclusief opwindende solo's, knetterende drums en snelle 'walking bass'. Op cd drie, 'The historic repetition', krijgen we eerst een Kamasi Washington-tune, waarna 'Cherokee' volgt in een voor die compositie zeer rustig tempo. Als eerbetoon aan wijlen orkestleider Gerald Wilson wordt Debussy's 'Clair de Lune' gespeeld in een arrangement van Washington zelf. Kamasi Washington heeft de elektronische hulpmiddelen grotendeels uitgebannen en de ruimte weer ingevuld met menselijk geluid van stem en strijkers. 'Back to nature' zou je kunnen zeggen (wel is Brandon Coleman op elektrisch aangedreven toetsenborden nog regelmatig van de partij). Er wordt wel gefluisterd dat dit de nieuwe jazz is. Het is zeker een nieuw geluid, maar of Washingtons aanpak ook navolging krijgt, waag ik gezien de complexe organisatie van zo'n groep, te betwijfelen.

Hessel Fluitman

Dit is een goede cd voor een blinddoektest. En dan niet van het soort waarbij je de muzikant moet raden, maar waarbij je moet raden welk instrument je hoort. Het openingsstuk van dit album, 'Fuego hipnótico' speelt zich af in het binnenwerk van de piano, en pas na een minuut of zes horen we een eerste herkenbare toetsaanslag. De in Amsterdam gevestigde Argentijn Nico Chientaroli maakt meteen duidelijk dat hij geen gewone pianist is. Sommige tracks van deze puur geïmproviseerde cd spelen zich wel degelijk op de toetsen af, maar ook daar is Chientaroli een onderzoeker, die zijn klankidoom eerder uit de moderne gecomponeerde muziek haalt dan uit de jazz. Naast improvisator is hij in de hoofdstad ook regelmatig te horen als uitvoerder van volledig uitgeschreven nieuwe muziek. Het levert hem een flinke bagage op, die ervoor zorgt dat de muziek op 'Cada Fuego Es El Primero' niet in het experiment blijft hangen. Chientaroli neemt je als luisteraar mee op een rondleiding door een wonderbaarlijke klankwereld. En daarbij moet je maar vergeten hoe die klanken precies worden geproduceerd.

Herman te Loo

Chientaroli in het Amsterdamse Splendor tijdens de cd-presentatie: <https://youtu.be/TfhZKEcYyw>

NICO CHIEN TAROLI**Cada Fuego Es El Primero****Creative Sources****Bezetting:**

Nico Chientaroli (p).

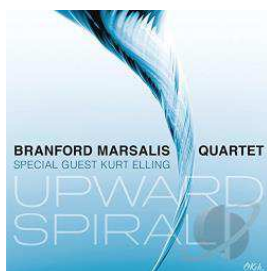
THE KIT-KAT BAND
Play 'Hot' Dance Music 1925-1927
 Retrieval

JAZZ OP DE PLAAT

Op het Engelse label Retrieval worden Engelse en Amerikaanse opnamen uit de begintijd van de jazz uitgebracht. 'Play 'Hot' Dance Music 1925-1927' is nummertje tachtig in de reeks. De cd bevat opnamen van The Kit-Kat Band, het huisorkest van de gelijknamige exclusieve Londense nachtclub. Het speelde als er geen internationale act optrad. Het orkest was samengesteld door de beroemde Engelse orkestleider Jack Hylton en stond onder leiding van de Italiaanse Amerikaan Al Starita. De band speelt lekker 'ouderwets' pompend, met tuba. De banjo neemt de contrapartij voor zijn rekening. Voor die tijd was dat natuurlijk uiterst modern. De samenstellers hadden de keus uit iets van 150 opnamen. Daaruit hebben ze vast de meest jazzy nummers gekozen. Want in een deftige nachtclub als de Kit-Kat zullen naast de moderne hot jazz ook de hits van alledag zijn gespeeld. Op de cd vinden we onder meer 'Milenberg joys', 'Ri-verboat shuffle' en 'Ain't she sweet'. De muzikanten speelden met het optimisme dat de tweede helft van de jaren twintig kenmerkte. Het album is uit op elpee en cd. Op de cd staan zes tracks meer. **Hessel Fluitman**

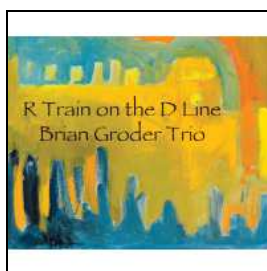
MARSALIS & ELLING
Upward Spiral
 Okeh

Kurt Elling wordt beschouwd als een van de beste jazz-zangers van dit moment en Branford Marsalis als een van de beste saxofonisten. Als je zo iets bij elkaar brengt werkt het vaak niet, maar op 'Upward Spiral' wel. Wat heet, het resultaat is verbluffend goed. Marsalis heeft een top ritmesectie die het beste van beiden naar boven brengt. Elling zingt ingetogen en gevoelig, en met name in de ballads is hij ongeëvenaard. Hij stimuleert Marsalis tot subtiele begeleiding en vrije improvisaties, zowel op sopraan- als tenorsaxofoon. In feite is dit het Marsalis kwartet met Elling als gast, maar in de praktijk is de rolverdeling tussen beiden gelijkwaardig waarbij afwisselend Marsalis en Elling de lead nemen. De tracklist is afwisselend, van de klassieke Rollins' hit 'Doxy', eigen nummers van Marsalis en Calderazzo, tot een op muziek gezet gedicht van Calvin Forbes. Toegegeven, een kwestie van smaak, maar het mooiste zijn de ballads, zoals 'Blue velvet', die een kwetsbaarheid en breekbaarheid hebben zoals niet vaak door vocalisten is getoond. **Tom Beetz**

Bezetting:
 Branford Marsalis (ss, ts),
 Joey Calderazzo (p), Eric Reeves (b),
 Justin Faulkner (d), Kurt Elling (vcl).

BRIAN GRODER TRIO
R Train On The D Line
 Latham Records

Op het tweede album van het trio van trompettist Brian Groder is te horen hoe de groep gegroeid is in een jaar tijd. Op 'Reflexology' refereerden de New Yorkers naar hun interesse in de bebop en hun 21ste eeuwse visie daarop. 'R Train On The D Line' is nog een stuk eigenzinniger, met louter composities van de naamgever. Ik zeg met opzet geen 'leider', want dat is Groder bepaald niet. De bijdragen van bassist Michael Bisio en drummer Jay Rosen ontstijgen het niveau van sideman ruimschoots. Gedrieën geven ze de uitgeschreven noten van Groder vlees en bloed. De trompettist schrijft aanstekelijke, vaak wat springerige thema's, en doorspekt de structuren met tempo- en maatwisselingen die altijd logisch en organisch aanvoelen. Als goede kameraden gaan ze op pad, op zoek naar wijde verten om nieuwe ervaringen op te doen. Dat Bisio en Rosen veelgevraagde instrumentalisten in de Big Apple zijn, is begrijpelijk. Ze zijn giganten op hun instrumenten, en stellen zich 100% ten dienste van de muziek. Dat Groder een nog tamelijk onbekende trompettist is, is absoluut onbegrijpelijk. Iemand met zo'n fijne toonvorming, die clichévrije improvisaties tevoorschijn tovert en sterke stukken schrijft, verdient aandacht. Veel meer aandacht.

Bezetting:
 Brian Groder (tp, bu, comp),
 Michael Bisio (b), Jay Rosen (d).

Hier is het trio live aan het werk:
<https://youtu.be/ishBHTG6wrc>

Herman te Loo

**SUSANA SANTOS SILVA/
TORBJÖRN ZETTERBERG/
HAMPUS LINDWALL**

**If Nothing Else
Clean Feed**

Bezetting:

Susana Santos Silva (tp, bu),
Torbjörn Zetterberg (b),
Hampus Lindwall (o).

**ZADENO TRIO
Holes In The Ground**

Emme Records

<http://www.zadenotrio.com>

Bezetting:

Claudio Jr. De Rosa (ts),
Alessio Bruno (b),
Jacopo Zanette (d).

Bekijk het trio hier:

<http://bit.ly/2924eRa>

JAZZ OP DE PLAAT

Het blijft een gouden combinatie, trompet en kerkorgel. Toch zijn er niet veel platen waarin deze instrumenten in een geïmproviseerde context bij elkaar komen. Alleen al daarom mogen we blij zijn met 'If Nothing Else', waarop de Zweedse organist Hampus Lindwall en de Portugese trompettiste Susana Santos Silva gezelschap krijgen van bassist Torbjörn Zetterberg. De plaat werd opgenomen in de Église du Saint-Esprit in Parijs. Dat is de thuishaven voor Lindwall, die het instrument dus in al zijn uitdhoeken en mogelijkheden kent. Dat is te horen, want hij haalt de meest wonderbaarlijke klankkleuren uit de pijpen, maar hij durft het instrument ook te geselen, zoals te horen is in de beukende akkoorden van 'Stop chords'. Het geeft dit nummer iets unheimisch en beangstigends. De muziek van het trio is sowieso erg beeldend van aard, van de verstilde, ontroerende melodie van 'Fiddling', de halsbrekende sprint van bassist Zetterberg in 'Power walk' tot de dreigende herhalende noot van 'One note each' die een soort doodsklok suggereert. Santos Silva, een van de meest expressieve jonge trompettisten van dit moment, maakt optimaal gebruik van de natuurlijke galm van de kerk. Ze laat haar lijnen samenvloeien met die van Lindwall, wanneer die zijn instrument als een blazersensemble inzet ('Second initiative').

Herman te Loo

Maak kennis met Santos Silva en Zetterberg:

<https://www.youtube.com/watch?v=1gA93zC-ckQ>

Op de Rotterdamse inJazz-dag drukte een jonge man 'Holes In The Ground' van het Zadeno Trio in mijn handen, een trio van drie jongens uit Italië, studierend aan het conservatorium van Den Haag. Het nietszeggende bruinrijze hoesje met een paar gaten in de grond is een beetje saai, maar zelden was het contrast tussen de muziek en de verpakking zo groot. Meteen al bij het eerste nummer kreeg ik een wow-effect. Wat een krachtige tenor, wat een geluid, wat een spetterende drummer en solide bassist. Uitzonderlijk, want wie van de jongere generaties speelt nog jazz zoals jazz ooit bedoeld was? Geen modern creative music, geen esoterisch gepiel, maar keihard swingende jazz en dat zonder ook maar een seconde het gevoel te geven dat het allemaal al veel vaker gehoord is. Ook opmerkelijk: acht sterke jazzcomposities, op één na van eigen hand. De Rosa, formeel leider van dit trio, heeft een prachtige volle sound en het geluid volgens het recept van de jazztraditie met een scheutje Coltrane, een vleugje Rollins en de snelheid van Johnny Griffin. Geen wonder dat op de palmares van De Rosa al heel wat prijsbekers staan te glimmen. Deze cd zojuist gepresenteerd, beleeft zijn première met een Italiaanse tournee in augustus. Daarna zeker niet missen wanneer ze op tournee zijn langs de Nederlandse jazzpodia.

Tom Beetz

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

JAZZ OP DE PLANKEN

Door de uitgebreide aandacht voor het North Sea Jazz Festival was in nummer 261 helaas geen plaats meer voor verslagen van het eerste festival *Zeeland Jazz* (medio juni), een concert van *Carlos Malta* en de officiële *North Sea After-party* in Bird, Rotterdam. Eenzelfde lot waren de foto's beschoren die Joke Schot tijdens een concert van *Richard Bona* (1 juli) maakte. Hoewel de actualiteit bij ons voorop staat, maken we van de zomerrust gebruik om de stukken en foto's hier alsnog te plaatsen.

RICHARD BONA

Mandekan Cubano!

Datum en plaats:

1 juli 2016,
Lantaren/Venster,
Rotterdam.

In LantarenVenster gaf bassist Richard Bona de aftrap van zijn vijfweekse tour in Europa. Samen met zijn band Mandekan Cubano presenteerde Bona zijn nieuwe project/album 'Heritage'. Dit concert werd mede georganiseerd door North Sea Round Town. Met 'Heritage' geeft Bona zijn visie op de muziek die Afrikaanse slaven meenamen naar Cuba. Ondanks zijn jetlag creëerde Bona een energieke sfeer en een mooie interactie met het publiek. Zijn nieuwe band zorgde voor gepeperde salsa en zijn intrigerende zang klonk veelvuldig. Bona flirtte met de zaal in een zinderend concert waaraan geen eind leek te komen.

Roland Huguenin

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

Richard Bona. (Foto's: Joke Schot)

JAZZ OP DE PLANKEN

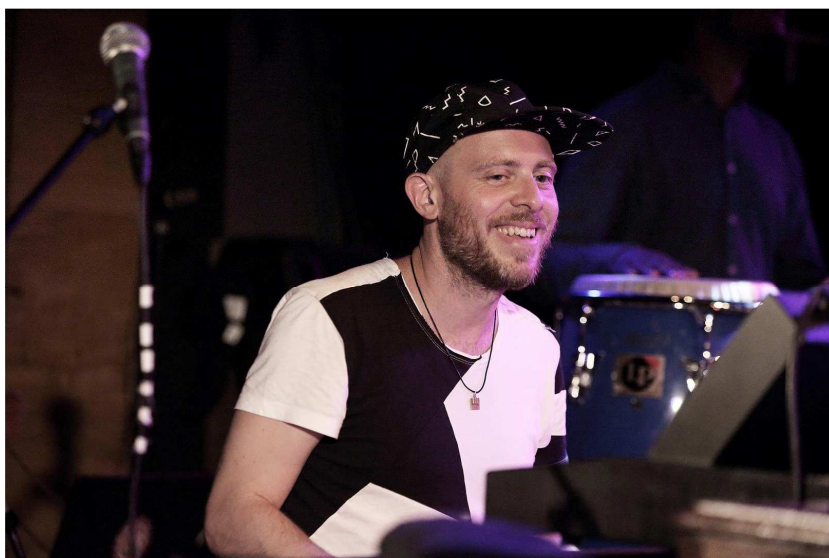
BOOGIEBALLS 2016

Datum en plaats:

8, 9 juli 2016,
Bird,
Rotterdam.

Cory Henry. (Foto: Joke Schot)

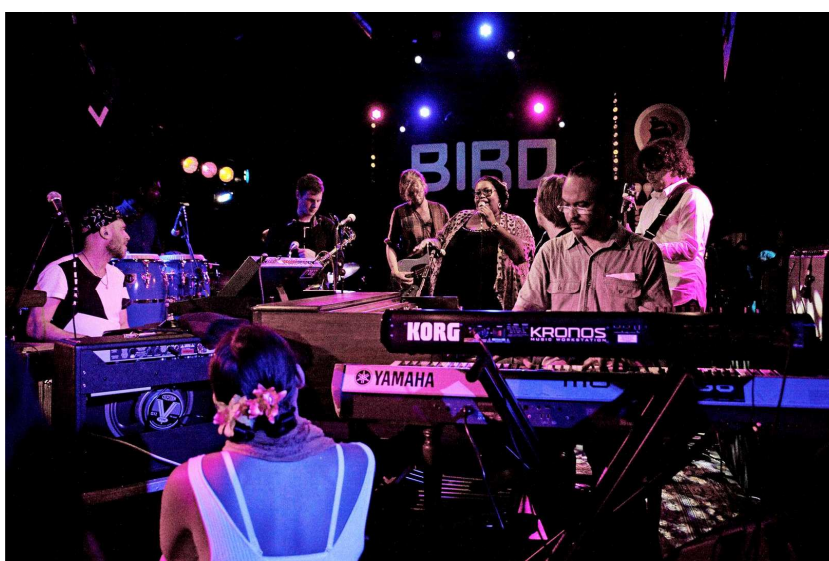
Jason Lindner. (Foto: Joke Schot)

Clubpodium Bird organiseerde de afgelopen acht jaar met veel succes de geliefde BoogieBalls (onderdeel van North Sea Round Town). Op de inmiddels legendarische 'Official North Sea Jazz Afterparty' kun je pretentieloos rondhangen na een opwindende dag in Ahoy. In Bird heerste dit jaar een bruisende sfeer. Het etablissement is het afgelopen jaar fors uitgebreid met fraaie nieuwe ruimtes. Genoeg plek om uit te rusten, te eten of om door te gaan met feesten tot het buiten weer helemaal licht is.

Het BoogieBall-concept is simpel: een aantal North Sea Jazz-artiesten wordt uitgenodigd om te jammen of om op te treden als dj en hun favoriete platen te draaien. Dit jaar maakten we kennis met de smaken van trompettist Christian Scott, Questlove, zanger Anthony Hamilton en Anderson .Paak.

Op vrijdag betrad Cory Henry het podium om de jamsessie te leiden. Hij kreeg zelf veel ruimte om zijn groovy orgel-sound te showen. Op zaterdag werd de sessie geleid door pianist Jason Lindner en werd het podium diep in de nacht ook nog betreden door Kneebody.

Roland Huguenin

Jason Lindner en co. (Foto: Joke Schot)

CARLOS MALTA

A Escala (de tussenlanding)

Bezetting:

Carlos Malta (sax, fl),
Jan Dumée (g),
Ivo Stuivenberg (p, Fender Rhodes),
Stefan Liestro (cb),
Pierre van der Linden (d).

Datum en plaats:

29 juni 2016,
Lantaren/Venster, Rotterdam.

De Braziliaanse fluitist en saxofonist Carlos Malta maakte een tussenstop in Nederland voor een eenmalig concert. Onder de titel 'A Escala' (De tussenlanding) stelden Malta en zijn kompaan Jan Dumée een bijzonder programma samen. De twee brachten een aantal bevriende musici bijeen en presenteerden (deels nieuw) eigen werk. Dit concert vond plaats in het kader van North Sea Round Town en trok een grote schare geïnteresseerden naar LantarenVenster. Malta maakte furore bij Hermeto Pascoal en met zijn eigen groep Pife Muderno. Daarnaast werkte hij onder anderen samen met Pat Metheny, Gil Evans, Sergio Mendes, Gilberto Gil, en zeer recentelijk met Snarky Puppy. Gitarist en componist Jan Dumée was in 2001 betrokken bij de revival van de instrumentale progrockband Focus. Als eclectisch gitarist en connaisseur van de Braziliaanse muziekcultuur maakte hij verschillende albums met O Septeto Plus en met het Dumée & Dijkgraaf Quinteto. In 1991 ontmoetten Carlos Malta en Jan Dumée elkaar in Rio de Janeiro via Hermeto Pascoal. In 1998 creëerden zij hun eerste project A Combinação Malta/Dumée.

Trans-Atlantische tussenlanding of niet; Carlos Malta is een solist die zich op een zeer intense manier overgeeft aan de muziek. Hij lijkt geen tussenweg te kennen. Zijn muziek en spel zijn veelzijdig en wendbaar. Met groot gemak bespeelt hij een scala aan instrumenten en laat hij diverse stijlen samenvloeien met latin-jazz. In alle stukken die op deze avond werden gespeeld bracht hij schakeringen van intimiteit, levenslust en virtuositeit. Zijn lyriek is teder, zijn grooves ruig en opzweepend.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Jan Dumée (links) en Carlos Malta. (Foto: Joke Schot)

Het werd een uitbundige avond, waarin de rijke Braziliaanse muziektradities die Carlos Malta inbrengt, werden verbonden met de meditatieve en symfonische inbreng van Jan Dumée. Dumée opende het concert met een lange solo. Zijn spel balanceerde tussen mijmering en verstilling. Hij speelde gebroken akkoorden die voortdurend van kleur veranderden. Op basklarnet voegde Carlos Malta zich in de mijmerende frasen van Dumée, die overgingen in een warm getint duet van Malta en contrabassist Stefan Liestro. Na een gelaagde introductie, maakte beschouwing plaats voor een verkennende beweging naar meer dynamiek en swing. Er ontstond extatische energie, waarin de lat steeds hoger ging. Bijna ongemerkt daalde het tempo en ontstond een nieuw rustpunt. De muziek herademde en werd naar opnieuw een hoogtepunt gestuwd.

De muziek was steeds mooi verweven in heldere structuren.

De magische klank van de baritondwarsfluit vertelde een eigen verhaal. In dialoog met de elektrische gitaar, ontstond een vocale waarin het timbre van menselijke stemmen doorklonk. In een bedding van loops, opgebouwd uit houten fluitjes en een 'kwakend' badeendje, ontstond de atmosfeer van een broeierig regenwoud. Met de percussieve klanken van de dwarsfluit bouwde Malta het stuk verder uit in opzweepende lyriek en bedwelmende syncopen. Pianist Ivo Stuivenberg creëerde vuurwerk met opzweepende rijkgeschakeerde passages. Energie en bevoegenheid voerden de boventoon in dit lange concert, waar het publiek enthousiast op reageerde. In de muziek was steeds een mooie balans tussen weemoed en sprankelend optimisme. De samenwerking in deze gelegenheidsformatie was transparant en alert. De muziek was steeds mooi verweven in heldere structuren. Drummer Pierre van der Linden zorgde voor een veelzijdige ritmische onderbouwing met veelal complexe ritmes.

Met zijn aanstekelijke humor, legde Carlos Malta de glans van zonlicht over de muziek. Na een avond van boeiende contrasten en sprankelende levenskunst, eindigde hij zijn spel met eenvoudige wijsjes op een houten fluit.

Roland Huguenin

ZEELAND JAZZ FESTIVAL
18 en 19 juni 2016, Middelburg
Bart Hollebrandse

In 2015 spraken de besturen van Scheldejazz in Terneuzen en het Internationaal Jazzfestival Middelburg erover om samen één groot Zeeuws jazzfestival te gaan organiseren. Van 6 tot en met 19 juni was het al zover en vond voor de eerste keer het nieuwe Zeeland Jazz Festival plaats. Twee weekenden werd er gependeld tussen Terneuzen en Middelburg. Als verbinding tussen de twee steden mocht pianist en componist Jeroen van Vliet zijn 'Zeeland Suite' op de veerboot tussen Walcheren en Zeeuws Vlaanderen spelen. Ik was er het tweede weekend in Middelburg bij.

Zaterdag

Jazzlegende en avant-gardist van het eerste uur **Archie Shepp** startte de zaterdagavond (18 juni). De ruwe kantjes zijn er bij de tenorist tegenwoordig wel af. Shepp zocht het hoofdzakelijk in de jazzgeschiedenis. Het optreden was een aaneenschakeling van odes aan de grootheden van de zwarte muziek. Zo opende Shepp met 'Hope 2', opgedragen aan de saxofonist Elmer Hope. Dat werd gevolgd door Ellingtons 'Don't get around much anymore', waarin de saxofonist liet horen dat hij een meer dan verdienstelijk zanger is. En toen was er toch nog even het moment waar Shepp het engagement van de zwarte musicus uit de jaren zestig liet zien. Met het nummer 'Revolution' keerden even de roerige dagen van de Black Power-beweging terug. Het nummer liep naadloos over in een van Shepps andere klassiekers 'Mama Rose' (opgedragen aan zijn grootmoeder), waarin Shepp - 'graduate' van de schrijversopleiding van het Goddard College - liet zien dat hij ook aan de wieg van de Amerikaanse jazz & poetry-beweging stond. Bassist Reggie [...vervolg op de volgende pagina](#)

Bij Archie Shepp zijn de ruwe kantjes er wel af.
 (Foto: Eddy Westveer)

Archie Shepp met zijn begeleiders. (Foto: Eddy Westveer)

Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Martin Fondse (rechts). (Foto: Eddy Westveer)

VERSLAG ZEELAND JAZZ

Washington lijkt inmiddels de plaats van Wayne Dockey te hebben ingenomen. Washingtons geluid is niet zo zwaar en vol als dat van Dockery, maar wel subtieler, zijn klank sloot wel weer uitstekend aan bij pianist Tom McClung.

Drummer Steve McCraven, oud student van Shepp, zorgde voor de vette volle sound die zo goed bij het geluid van Shepp past.

Heeft Shepp zijn wilde haren verloren, de mannen van het Gentse **Nordmann** laten ze duidelijk groeien. Het was een behoorlijke omschakeling. Nordmann is een bijzondere kruising tussen rock en jazz, zonder dat het eigenlijk ooit jazz-rock wordt. De leden van Nordmann leidden het publiek van het ene muzikale tableau naar het andere, alle met bijpassende titels. Vooral 'Napoleon's penis in a box' sprong eruit, overigens niet alleen als titel! Zij brachten een surrealisme à la Marguerite, met een vette Brian Eno-saus.

Taxi Wars zweefde tussen John Coltrane en Tom Waits, een interessante combi.

De zaterdagavond werd afgesloten door **Taxi Wars**, een creatie van de Antwerpse dEUS zanger Tom Barman. Hij gebruikt regelmatig elektronische stemvormers. Tijdens het nummer 'Taxi wars' waande het publiek zich in een yellow cab en klonk Barman als de radioman van een taxibedrijf. De meest opvallende persoon was overigens niet Barman zelf, maar saxofonist Robin Verheyen. Verheyen bivakkeert tegenwoordig in New York en dat is te horen. Hij heeft een schitterende diepe New Yorkse underground-sound. De tenorist is overigens ook verantwoordelijk voor de composities van Taxi Wars. Taxi Wars zweefde tussen John Coltrane en Tom Waits, een interessante combi.

Zondag

Zondagmiddag was aan de Zeeuwen gewijd. De **Swinging Affair Big Band** was voor de gelegenheid uitgebreid met de Middelburgse mannen. Pianist Marc van der Feen, saxofonist Paul van der Feen en drummer Matthijs van der Feen versterkten de gelederen. Standaard stukken als 'All of me', 'Caravan' en 'It don't mean a thing' kwamen voorbij. [...vervolg in de rechterkolom](#)

Taxi Wars. (Foto: Eddy Westveer)

De leden van Nordmann leidden het publiek van het ene muzikale tableau naar het andere.

Taxi Wars. (Foto: Eddy Westveer)

Zangeres Marieke van Dijk klonk uitstekend, wat overigens gold voor het solide orkest.

Als jaarlijks terugkerend fenomeen is speciaal voor het festival het **Zeeland Jazz Festival Orkest** opgericht. Als een soort 'coming home' verzamelden Zeeuwse muzikanten zich onder leiding van Jan Menu en Martin Fondse. Het orkest klonk overigens geheel niet als een snel bij elkaar geraapt gelegenheidsorkest. Waarschijnlijk ook omdat ze uitsluitend stukken van de leden zelf speelden. De jonge saxofonist Yoran Aarssen viel als solist en als componist op. Zijn stuk 'Change of plans' zat uitstekend in elkaar. Rik Mol schitterde op trompet. Mooi hem weer eens gewoon jazz te zien spelen.

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

[Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan ons overzicht van besproken boeken en platen. Dat overzicht is te vinden op onze website.](#)

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

NAAKTSLAKKEN

Er heerst een naaktslakkenplaag in de tuin van mijn ouders. Overall waar je loopt zie je ze, je hoeft je glas maar even op de grond te zetten en er zit een slak in. Ooit heb ik hier wel eens geschreven dat ik, als ik geen muzikant geweest was, graag bioloog was geworden. Dan zou ik jarenlang onderzoek doen naar bijvoorbeeld slakken. Wat een geweldig idee dat je dan na een lange tijd van slakkenobservatie ontdekt dat slakken zichzelf kunnen bevruchten, dat ze zowel mannelijk als vrouwelijk zijn en daarom ook elkaar tegelijkertijd kunnen bevruchten. Dit verklaart in ieder geval de slakkenplaag. Maar ik denk dat alle Jazzflitslezers het erover eens zullen zijn dat ik de goede keuze heb gemaakt en dat het muzikantschap toch wel het aller-mooiste vak is. Het voordeel is dat je niet de hele dag naar naaktslakken hoeft te kijken.

Ik ga de komende dagen eens de bioloog uithangen en kijken hoe lang een slak erover doet om de tuin door te komen.

Ik heb de afgelopen weken weer veel leuke dingen kunnen doen zoals het schrijven van een tekst op een prachtige compositie, een voice-over voor een film, het ontwikkelen van een jazzprogramma voor zangstudenten op een muziekschool en, gewoon omdat het een keer kon, het schrijven van een slaapliedje voor de pasgeboren tweeling van mijn vriendin. Daarnaast ben ik nog steeds druk bezig met mijn aankomende cd. In januari 2015 heb ik de eerste stappen gezet voor het maken van een album en nu inmiddels anderhalf jaar later is het bijna af. Om irritaties bij mijzelf te voorkomen, ben ik in juni toch nog de studio in gegaan om de in december gemixte nummers iets bij te schaven - een paar koortjes wat zachter, de percussie hier en daar een tikje harder et cetera. De volgende stap na het mixen van een cd is het masteren, maar voordat er gemasterd kon worden moest de volgorde van de nummers worden bepaald. Daarbij let je op de toonsoort, de tempi, de tekst en de algehele flow, alles moet perfect zijn voordat het gemasterd wordt. Het hele huis hing vol briefjes, alle nummers zijn mij even dierbaar en in mijn optiek is er geen nummer sterker dan het ander, dus het was lastig om te besluiten wat de luisteraar als eerste hoort en als laatste. Een maand later hakte ik maar eens een knoop door en inmiddels ligt de muziek bij de masteraar. Die zorgt ervoor dat de volumes gelijk zijn en dat alles als een geheel klinkt. Een dezer dagen krijg ik de master tape aangeleverd en daarmee is dan eindelijk, na anderhalf jaar, de muziek af. Ik zie daarom geen reden om het er de komende dagen niet even van te nemen, de bioloog uit te hangen en eens exact te onderzoeken hoe lang een slak erover doet om van de ene naar de andere kant van de tuin te komen.

Bekijk Roos Plaatsman/Rose Ellis live:
<https://www.youtube.com/watch?v=WuT2YxhvWQM>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 8 augustus 2016

- 1 Brad Mehldau Trio**
Blues And Ballads (Nonesuch)
- 2 Branford Marsalis/Kurt Elling**
Upward Spiral (Marsalis Music)
- 3 Jon Irabagon**
Behind The Sky (Irabagon Records)
- 4 Jason Palmer**
City Of Poets (Whirlwind)
- 5 Mostly Other People Do The Killing**
Mauch Chunk (Hot Cup Records)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Joe Lovano Quartet**
[Classic! Live At Newport \(Blue Note\)](#)
Opgenomen tijdens het Newport Jazz Festival 2005 met vier topmuzikanten: saxofonist Joe Lovano, pianist Hank Jones, bassist George Mraz en drummer Lewis Nash. Genieten maar!
- 2 Jasper Hoiby**
[Fellow Creatures \(Edition\)](#)
Een zeer verrassend debuutalbum van de bassist van Phronesis.
- 3 Kenny Garrett**
[Do Your Dance \(Mac Avenue\)](#)
Lekker swingen met altgigant Kenny Garrett op alweer zijn zestiende cd. Garrett is altijd in staat om een origineel album te maken.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl/>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: augustus 2016

De Engelse saxofoniste Tori Freestone. (Foto: Cat Munro)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

BILL EVANS

Some Other Time:

The Lost Session From The Black Forest" (Resonance)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway\):](#)

CHERRY/ TCHICAI/ SCHWEIZER/FRANSIOLI/ FAVRE
Musical Monsers (Intakt)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

MATS EILERTSEN

Rubicon (ECM)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

PUGS & CROWS & TONY WILSON

Everyone Knows Everyone 1,2 (Phonometrograph)

Patrik Sandberg, Orkester Journalen (Sweden):

THE IMPOSSIBLE GENTLEMEN

Let's Get Deluxe (Basho)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

OLE MATTHIESSEN

Flashbacks & Dedications (Stunt Records)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)

BLY DE BLYANT

The Third Bly De Blyant Album (Hubro)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

LIFE AND OTHER TRANSIENT STORMS

Life And Other Transient Storms (Clean Feed)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

CUONG VU

Cuong Vu Trio Meets Pat Metheny (Nonesuch)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)

TYSHAWN SOREY

The Inner Spectrum of Variables (Pi Recordings)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

KATARZYNA BOREK

Space In Between (Bitt 005)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\):](#)

TORI FREESTONE TRIO

El Barranco (Whirlwind Recordings)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

QUINCY JONES BIG BAND

Lausanne 1960

TCB

Quincy Jones heeft zijn sporen verdiend als jazztrompettist, maar vooral ook als componist en bandleider. Hij wordt internationaal hogelijk gewaardeerd. Een van zijn hoogtepunten binnen de jazz is zijn zogenoemde 'Birth of a Band'-bigband. Jones woonde in 1959 en 1960 in Parijs en studeerde toen muziek bij Nadia Boulanger en Olivier Messiaen. Hij was in die tijd ook artistiek leider van de jazzmusical 'Free and easy'. Die productie ging tijdens de Europese toernee (onder meer Carré, Amsterdam werd aangedaan) in Parijs op de fles. In overleg met de bandleden besloot Jones om als Quincy Jones Big Band verder te gaan. Met stukken uit de musical en veel in die tijd populaire standards. In New York werd een studioalbum gemaakt onder de naam 'The Birth Of A Band'. Live-opnames werden gemaakt in onder meer Parijs, Brussel, Gothenburg en twee keer Lausanne.

Getuige de cd 'Lausanne 1960' werd daar indertijd een prima concert gegeven. Met de opener 'Cherokee' zit je er meteen goed in. Het wordt door de hele band 'full speed' en spatgelijk uitgeblazen. Dan wisselen snelle en langzame, bekende en nieuwe stukken elkaar af. 'I Remember Clifford' was een feature voor trompettist Benny Bailey (de in 1956 verongelukte Clifford Brown was toen nog altijd dé trompettist). Trombonist Quentin Jackson maakt in 'The phantom's blues' de sfeer met zijn bijzondere speelstijl: geen 'wha, wha, wha', maar 'Jha, Jha, Jha'. Na ruim vier minuten, het stuk duurt elf minuten, laat hoornist Julius Watkins ruimschoots van zich horen. Tromboniste, componiste en arrangeur Melba Liston krijgt speciaal aandacht en solistische ruimte in haar eigen arrangement van Debussy's 'Ma reverie'. De laatste grote solist is Phil Woods op alt. Hij komt in zijn eigen compositie 'Soul' aan het woord en eveneens in het daaropvolgende stuk van Quincy Jones ('The midnight sun will never set'). Met een 'Airmail special' op straaljager snelheid in een arrangement van Al Cohn, laat de bigband een sensationele en onuitwisbare indruk achter. Bij elkaar ruim een uur knallende bigbandmuziek.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS SEPTEMBER

Een sfeerimpressie van een eerdere editie van Jazz in 't Park. (Foto: Stad Gent)

JAZZ IN 'T PARK

Zuiderpark, Gent

1 tot en met 4 september 2016

(<http://bit.ly/2aI8rw6>)

Met onder anderen: Schntlz, Manolo Cabras, Bram De Looze & Robin Verheyen, Filip Verneert EO Simon Quartet, Antoine Pierre Urbex.

LAREN JAZZ FESTIVAL

Singer, Laren

3 september 2016

(<http://www.larenjazz.nl>)

Met onder anderen: Maria Mendes, Dutch Big Band, Frits Landesbergen, Jeroen de Rijk, Ilja Reijngoud, Tineke Postma, Ack van Rooyen.

JAZZ IN HET DORP

Amstelveen

4 september 2016

(<http://jazzinhetdorp.nl>)

Met onder anderen: Gideon Tazelaar, Esther & Mateusz Band, Xavi Torres Trio, Cool Dawn Tentet, Kim Hoorweg.

JAZZ AT HOME

Diverse locaties, Mechelen

10 september 2016

(<http://www.jazzathome.be>)

Met onder anderen: Bram Weijters, Chris Joris-Ben Sluijs Quartet, Dré Pallemaerts, Jihye Lee, Karel Van Deun-Ruben Machtelinckx Duo, Manoir du Swing, Marnix Busstra's Old School Band, Rebekka Van Bockstal 4tet.

JAZZ & DE WALVIS

Huiskamers en een hotelkamer, Amsterdam

11 september 2016

(<http://www.jazzendewalvis.nl>)

Met onder anderen: Ack van Rooyen & Juraj Stanik, Jeroen van Vliet, Ilja Reijngoud & Martijn van Iterson, Anton Goudsmit, Wilbert de Joode, Junior Jazz Unlimited Big Band.

LOOSDRECHT JAZZ FESTIVAL

Botenloods Het Anker, Loosdrecht

17 september 2016

(<http://loosdrechtjazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Dutch Swing College Band, Preacher Men, Peter Beets, Jazz Orchestra of the Concertgebouw.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 8 augustus 2016

1 Gregory Porter

Take Me To The Alley (Blue Note)

2 Kenny Garrett

Do Your Dance (Mack Avenue)

3 One For All

The Third Decade (Smoke Sessions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos

Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

Vrijwaring: Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERLEDEN

André Clergeat, 22 juli 2016 (89)

Franse jazzhistoricus-radioman-encyclopedist.

Roland Prince, 16 juli 2016 (69)

Gitarist, geboren op Antigua (Antillen). Trok eerst naar Canada, daarna naar New York. Speelde in de jaren zeventig met organisten en drummers als Elvin Jones en Roy Haynes. Opnamen voor het Mainstream-label.

Claude Williamson, 16 juli 2016 (89)

Werd bekend als pianist in de band van Charlie Barnet door het voor hem geschreven nummer 'Claude reigns'. Adept van Bud Powell. Trio-opnamen tot 1960, na 1976 actiever dan ooit.

Charles Davis, 15 juli 2016 (83)

Amerikaanse baritonsaxofonist, speelde ook op alt en tenor. Werkzaam zowel in kleine groepen als in bigbands. Was in ons land met Dameronia (1983) en met pianist Rein de Graaff.

Don Friedman, 30 juni 2016 (81)

Amerikaanse pianist, die aanvankelijk opereerde in de omgeving van Los Angeles, trok daarna naar New York. Speelde met tal van musici en met een eigen trio. Tournées naar Europa en Japan. Eigen lp's voor Riverside, Progressive - in 1978 met baritonsaxofonist Pepper (Adams) en trombonist (Jimmy) Knepper - en opnamen voor Europese labels.

Detlev Beier, 18 juni 2016 (58)

Actief in Noord-Duitsland als bassist-pianist en als docent. Opnamen met saxofonist Joe Viera, trompettist Uli Beckerhoff, saxofonist Wolfgang Engstfeld en de gebroeders Kühn.

Sir Charles Thompson, 16 juni 2016 (98)

Pianist in 'territory bands', arrangeur voor bigbands, componist van 'Robbins' nest'. Vond in 1945 aansluiting bij de boppers, maar bleef een overgangspianist in het gezelschap van mannen als trompettist Buck Clayton en trombonist Vic Dickenson. Overleed in Japan.

Jan J. Mulder

101 MEESTERWERKEN

die u nog niet heeft gehoord (deel 8)

In het februari-nummer van dit jaar publiceerde de redactie van het Franse blad Jazzmagazine een lijst van '101 Meesterwerken die u nog niet gehoord heeft'. Albums uit alle tijdperken van de jazz. In Jazzflits presenteren we in tien afleveringen titels uit deze lijst. Deze editie deel acht:

Django Bates

Beloved Bird (Lost Marble)

Jaki Byard

Jaki Byard Experience (Prestige)

Curtis Counce

Landslide (Contemporary)

Don Ellis

New Ideas (New Jazz)

Stan Getz

Poetry (Elektra Musician)

Julius Hemphill

Dogon A.D. (Arista)

Keith Jarrett

Expectations (Columbia)

Paul Motian Trio

Le Voyage (ECM)

Dewey Redman Cecil Taylor Elvin Jones

Momentum Space (Verve)

McCoy Tyner

Sahara (Milestone)

JAZZFLITS 263 staat 12 SEPTEMBER 2016 op <http://www.jazzflits.nl>

CARLA BLEY

JAZZ IN BEELD

Pianiste **Carla Bley** trad 15 juli op in het Bimhuis met Andy Sheppard op sopraan- en tenorsaxofoon en Steve Swallow op bas. Ze deed voor het concert een greep uit haar beste eigen composities. **Joke Schot** was erbij en maakte de foto's op deze pagina.

Al weer voor de 34ste keer vond dit jaar eind juli het festival Ça Jazz à Huy in het Waalse Hoi plaats (bij wiewerliefhebbers ook bekend van de Muur van Hoi). In tavernes, cafés en op terrasjes op de Grote Markt. Op 30 juli trad het **Jan de Haas Vibes Quartet** (zie bovenstaande foto) op met pianist Ivan Paduart, Mimi Verdane op drums en Sal la Rocca op bas (zie de volgende pagina's). **Jean Schoubs** legde het optreden op de gevoelige plaat vast.

JAN DE HAAS VIBES QUARTET

JAZZ IN BEELD

TRIPOD

JAZZ IN BEELD

Eigenlijk had **Tripod**, de formatie van saxofonist Frank Vaganée, gitarist Hendrick Braeckman en bassist Jos Machtel op 3 augustus tijdens Jazz op het Plein Genk buiten moeten spelen, maar de weersomstandigheden noopten tot een verplaatsing naar Brasserie Basic. Daar maakte **Jean Schoubs** deze foto van Frank Vaganée.